

<p style="text-align: center;">disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה</p>		<p style="text-align: center;">statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה</p>												
<p style="text-align: center;">קידושין-האשה נקנית</p>		<p style="text-align: center;">מימרא</p>		<p style="text-align: center;">מאן דאמר</p>										
				א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תן מנה לפלוני ואקדש לך - מקודשת מדין ערב, ערב לאו אף ע"ג דלא מטי הנאה לידיה קא משעביד נפשיה, האי איתתא נמי, אע"ג דלא מטי הנאה לידיה קא משעבדא ומקניא נפשה.	רבא:												■	◇
הילך מנה והתקדשי לפלוני - מקודשת מדין עבד כנעני, עבד כנעני לאו אף ע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני נפשיה, האי גברא נמי, אע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני לה להאי איתתא.	[רבא]												■	◇
תן מנה לפלוני ואקדש אני לו - מקודשת מדין שניהם:	[רבא]												■	◇
ערב לאו אף ע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא משעבד נפשיה, האי איתתא נמי, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא מקנייה נפשה.													■	■
מי דמי? ערב האי דקא קני ליה קא חסר ממונא, האי גברא קא קני לה להאי איתתא ולא קא חסר ולא מידי? עבד כנעני יוכיח, דלא קא חסר ממונא וקאי קני נפשיה.													■	!
מי דמי? התם הך דקא מקני קא קני, הכא האי איתתא קא מקניא נפשה ולא קא קניא ולא מידי? ערב יוכיח, אע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה משעבד נפשיה.													■	!
הילך מנה ואקדש אני לך, מהו?	בעי רבא:												^	◇
מקודשת.	מר זוטרא משמיה דרב פפא:												!	◇
אם כן, הוה ליה נכסים שיש להם אחריות נקנין עם נכסים שאין להם אחריות	רב אשי למר זוטרא:												!	◇
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה	ואנן איפכא תנן:												■	!
מי סברת דאמרה ליה אגב? הכא באדם חשוב עסקינן, דבההיא הנאה דקא מקבל מתנה מינה - גמרה ומקניא ליה נפשה.	אמר ליה:												!	◇
וכן לענין ממונא.	איתמר נמי משמיה דרבא:												■	◇
וצריכא דאי אשמועינן קידושין, משום דהא איתתא ניהא לה בכל דהו, כדריש לקיש													■	◇
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו	דאמר ר"ל:												■	◇
אבל ממונא - אימא לא ואי אשמועינן ממונא, משום דאיתיהיב למחילה, אבל קידושין - אימא לא, צריכא.													■	◇
התקדשי לי לחציי - מקודשת, חצייך מקודשת לי - אינה מקודשת.	רבא:												■	◇
מאי שנא חצייך מקודשת לי דאינה מקודשת? אשה אמר רחמנא - ולא חצי אשה, ה"נ איש אמר רחמנא - ולא חצי איש	אביי לרבא:												!	◇
הכי השתא, התם איתתא לבי תרי לא חזיא, אלא גברא מי לא חזי לבי תרי? וה"ק לה, דאי בעינא למינסב אחריתי נסיבנא.	א"ל: [רבא]												!	◇
וניפשטו לה קידושי בכולה	מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא:												!	◇
האומר רגלה של זו עולה - תהא כולה עולה?	מי לא תניא:												■	!
ואפי' למ"ד אין כולה עולה, ה"מ היכא דמקדיש דבר שאין הגשמה תלויה בו, אבל מקדיש דבר שהגשמה תלויה בו - הויא כולה עולה													!	◇
מי דמי? התם בהמה, הכא דעת אחרת הא לא דמיא אלא להא דאמר רבי יוחנן:													!	◇
בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקחה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה, ותמורתה כיוצא בה.	[רבי יוחנן]												!	◇
שמע מינה תלת: ש"מ בעלי חיים נדחים, וש"מ דחוי מעיקרא הוי דחוי, וש"מ יש דחוי בדמים.													■	◇
חצייך בחצי פרוטה וחצייך בחצי פרוטה, מהו?	בעי רבא:												^	◇
כיון דאמר לה חצי פרוטה - פסקה, או דילמא מונה והולך הוא?													^	◇
אם תימצא לומר מונה והולך הוא, חצייך בפרוטה וחצייך בפרוטה, מהו?													^	◇
כיון דאמר לה בפרוטה ופרוטה - פסקה למילתיה, או דילמא כל ביומיה מונה והולך הוא?													^	◇

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-		statement- מימרא challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראייה-		Talmud Navigator	
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
את"ל כל ביומיה מונה והולך הוא, חציין בפרוטה היום וחציין בפרוטה למחר, מהו?				◇	א
כיון דאמר לה למחר - פסקה, או דילמא הכי קאמר לה: קדושין מתחלו מהאידינא, ומגמר לא ניגמרו עד למחר?				◇	א
שני חציין בפרוטה, מהו?				◇	א
הכא ודאי בחד זימנא קאמר לה, או דילמא אין אשה מתקדשת לחצאין כלל?				◇	א
תיקו.				◇	!
שתי בנותיך לשני בני בפרוטה, מהו?	בעי רבא:			◇	א
בתר נותן ומקבל אזלינן והאיכא ממונא, או דילמא בתר דידהו אזלינן והא ליכא?				◇	א
תיקו.				◇	!
בתך ופרתך בפרוטה, מהו?	בעי רב פפא:			◇	א
מי אמרינן בתך בחצי פרוטה ופרתך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה ופרתך במשיכה?				◇	א
תיקו.				◇	!
בתך וקרקעך בפרוטה, מהו?	בעי רב אשי:			◇	א
בתך בחצי פרוטה וקרקעך בחצי פרוטה, או דילמא בתך בפרוטה וקרקעך בחזקה?				◇	א
תיקו.				◇	!
ההוא גברא דאקדיש בשיראי, רבה אמר: לא צריכי שומא	[רבה]			◇	◆
צריכי שומא.	רב יוסף:			◇	◆
אי דאמר לה בכל דהו - כולי עלמא לא פליגי דלא צריכי שומא, אי דאמר לה חמשין ולא שווי חמשין - הא לא שווי				◇	■
כי פליגי - דאמר חמשין ושווי חמשין, רבה אמר: לא צריכי שומא, דהא שווי חמשין	[רבה]			◇	◆
צריכי שומא, כיון דאיתתא לא בקיאה בשומא לא סמכה דעתה.	רב יוסף:			◇	◆
איכא דאמרי: בכל דהו נמי פליגי				◇	■
שוה כסף הרי הוא ככסף, מה כסף דקוץ, אף שוה כסף נמי דקייץ.	רב יוסף:			◇	■
מנא אמינא לה?	רב יוסף:			◇	א
(ויקרא כה) מכסף מקנתו - בכסף הוא נקנה, ואינו נקנה בתבואה וכלים.	דתניא:			◇	■ !
האי תבואה וכלים היכי דמי?				◇	א !
אילימא דלא מקנו בהו כלל				◇	! !
(ויקרא כה) ישיב גאולתו אמר רחמנא, לרבות שוה כסף ככסף				◇	ג !
ואי דלית בהו שוה פרוטה				◇	! !
מאי איריא תבואה וכלים? אפי' כסף נמי				◇	ג !
אלא לאו דאית בהו שוה פרוטה, וכיון דלא קייצי - לא.				◇	! !
ואידך?				◇	ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ה"ק: בתורת כסף הוא נקנה, ואין נקנה בתורת תבואה וכלים, ומאי נינהו? חליפין.												◇
פירות לא עבדי חליפין, מאי איכא למימר?	ולרב נחמן, דאמר:											◇
אלא, לעולם דלית בהו שוה פרוטה, ודקאמרת: מאי איריא תבואה וכלים? אפ"ל כסף נמי לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כסף, דאי אית ביה שוה פרוטה אין, אי לא - לא, אבל תבואה וכלים, אימא מדמקרבא הנאתיהו גמר ומקני נפשיה, קא משמע לן.												◇
מנא אמינא לה?	רב יוסף:											◇
עגל זה לפדיון בני, טלית זה לפדיון בני - לא אמר כלום עגל זה בחמש סלעים לפדיון בני, טלית זה בחמש סלעים לפדיון בני - בנו פדוי?	דתניא:											◇
האי פדיון היכי דמי?												◇
אילימא דלא שוי												◇
כל כמיניה?												◇
אלא לאו אף על גב דשוי, וכיון דלא קייצי - לא.												◇
לא, לעולם דלא שוי, וכגון דקביל כהן עילויה												◇
כי הא דרב כהנא שקיל סודרא מבי פדיון הבן, אמר ליה: לדידי חזי לי חמש סלעים.	[רב כהנא]											◇
לא אמרן אלא כגון רב כהנא, דגברא רבה הוא ומבעי ליה סודרא ארישיה, אבל כולי עלמא לא	רב אשי:											◇
כי הא דמר בר רב אשי זבן סודרא מאימיה דרבה מקובי, שוי עשרה בתליסר.	[מר בר רב אשי]											◇
התקדשי לי במנה, ונתן לה דינר - הרי זו מקודשת, וישלים מאי טעמא? כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר, כמאן דאמר לה על מנת דמי	רבי אלעזר:											◇
ואמר רב הונא אמר רב: כל האומר ע"מ, כאומר מעכשיו דמי.	[רב הונא אמר רב]											◇
התקדשי לי במנה, והיה מונה והולך, ורצה אחד מהן לחזור אפילו בדינר האחרון - הרשות בידן	מיתבי:											◇
הכא במאי עסקינן - דאמר במנה זו.												◇
הא מדסיפא במנה זו, רישא במנה סתם												◇
אמר לה התקדשי לי במנה זו, ונמצא מנה חסר דינר או דינר של נחשת - אינה מקודשת, דינר רע - הרי זו מקודשת, ויחליף	דקא תני סיפא:											◇
לא, רישא וסיפא דאמר במנה זו, ופרושי קא מפרש: רצה אחד מהן לחזור אפ"ל בדינר האחרון - הרשות בידו, כיצד? כגון דאמר לה במנה זו.												◇
והכי נמי מסתברא, דאי ס"ד רישא במנה סתם, השתא במנה סתם לא הוה קידושי, במנה זו מיבעיא?												◇
אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלוי רישא, שלא תאמר רישא במנה זו, אבל במנה סתם הוה קידושין, תנא סיפא במנה זו, מכלל דרישא במנה סתם, ואפילו הכי לא הוה קידושין.												◇
מונה והולך שאני, דדעתה אכוליה.	רב אשי:											◇
האי דינר של נחשת היכי דמי?												◇
אי דידעה ביה												◇
הא סברה וקבלה												◇
לא צריכא, דיהביה ניהליה בליליא אי נמי, דאשתכח ליה ביני זוי.												◇
האי דינר רע היכי דמי?												◇
אי דלא נפיק												◇
היינו דינר של נחשת												◇

◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
קידושין-האשה נקנית	מאי דאמר	Talmud Navigator																		
מימרא	מאי דאמר																			
כגון דנפיק על ידי הדחק.	רב פפא:													ה.						
אמר לה התקדשי לי במנה, והניח לה משכון עליה - אינה מקודשת, מנה אין כאן, משכון אין כאן.	רבא אמר רב נחמן:								■	◇				ה.						
קידשה במשכון - מקודשת	איתיביה רבא לרב נחמן:								■	?	◇			ה:						
התם במשכון דאחרים, וכדרכי יצחק													!	ה:						
מנין לבעל חוב שקונה משכון? שנאמר: (דברים כד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה - צדקה מנין? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.	דאמר רבי יצחק:												■	!	ה:					
בני רב הונא בר אבין זבון ההיא אמתא בפריטי, לא הוו בהדיהו, אותיבי נסכא עליה, לסוף אייקר אמתא, אתו לקמיה דרבי אמר													○	◇	ה:					
פריטי אין כאן, נסכא אין כאן.	אמר להו: [רבי אמר]													■	◇	ה:				
התקדשי לי במנה, נטלתו וזרקתו לים או לאור או לכל דבר האבד - אינה מקודשת.	ת"ר:														■	◇	ה:			
הא שדיתניהו קמיה, הוה קידושין? הא קאמרה ליה: שקיל, לא בעינא																?	ה:			
לא מיבעיא קא אמר, לא מיבעיא שדיתניהו קמיה דלא הוה קידושין, אבל זרקתו לים או לאור אימא כיון דמיחייבא בהו - קדושי קדוש נפשה, והא דקא עבדא הכי, סברא: איכדקיה להאי גברא אי רתחנא הוא או לא, קמ"ל.																!	ה:			
התקדשי לי במנה, תנם לאבא ולאביך - אינה מקודשת, על מנת שיקבלום לי - מקודשת.	תנו רבנן:															■	◇	ה:		
תנא אבא להודיעך כח דרישא, תנא אביך להודיעך כח דסיפא.																■	ה:			
התקדשי לי במנה, תנם לפלוני - אינה מקודשת, על מנת שיקבלם לי - מקודשת.																■	◇	ה:		
וצריכא דאי אשמעינן אבא ואביך, התם הוא דכי אמרה על מנת שיקבלום לי הוה קידושין, דסמכה דעתה עילייהו, סברה: עבדין לי שליוותאי, אבל פלוני - לא ואי אשמעינן פלוני, הכא הוא דכי אמרה תנם לפלוני לא הוה קידושי, דלא מקרבא דעתה לגביה למיתבה ליה במתנה, אבל אבא ואביך דמקרבא דעתה לגבייהו, אימא במתנה יהיביתיה ניהלייהו, צריכא.																■	ה:			
התקדשי לי במנה, תנם על גבי סלע - אינה מקודשת, ואם היה סלע שלה - מקודשת.	ת"ר:															■	◇	ה:		
סלע של שניהם, מהו?	בעי רב ביבי:															^	◇	ה:		
תיקו.																	!	ה:		
התקדשי לי בככר, תנהו לכלב - אינה מקודשת, ואם היה כלב שלה - מקודשת.																	■	◇	ה:	
כלב רץ אחריה, מהו? בההוא הנאה דקא מצלה נפשה מיניה - גמרה ומקניא ליה נפשה, או דלמא מצא אמרה ליה: מדאורייתא חיובי מחייבת לאצולן?	בעי רב מרי:																^	◇	ה:	
תיקו.																		!	ה:	
התקדשי לי בככר, תנהו לעני - אינה מקודשת, אפילו עני הסמוך עלה מאי טעמא? אמרה ליה: כי היכי דמחייבנא ביה אנא, הכי מחייבת ביה את.																	■	◇	ה:	
ההוא גברא דהוה קא מזבין חומרי פתכיתא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד שוכא, אמר לה: אי יהבינא ליה מיקדשת לי? אמרה ליה הבה מיהבה																	○	ה:		
כל הבה מיהבה לאו כלום הוא.	רב חמא:																■	◇	ה:	
ההוא גברא דהוה קא שתי חמרא בחנוטא, אתאי ההיא איתתא, אמרה ליה: הב לי חד כסא, אמר לה: אי יהבינא ליה מיקדשת לי? אמרה ליה: אשקויי אשקויין																	○	ה:		
כל אשקויי אשקויין לאו כלום הוא.	רב חמא:																■	◇	ה:	
ההוא גברא דהוה קא שדי תמרי מדקלא, אתאי ההיא איתתא, א"ל: שדי לי תרתי, אמר לה: אי שדינא ליה מיקדשת לי? אמרה ליה: שדי מישדא																	○	ה:		
כל שדי מישדא לאו כלום הוא.	רב זביד:																■	◇	ה:	
הב אשקי ושדי, מהו?	איבעיא להו:																	^	◇	ה:
מקודשת	רבינא:																◆	!	◇	ה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה-O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>			
קידושין-האשה נקנית		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
תגא דמלכא אינה מקודשת.	רב סמא בר רקתא:		!		ט
והלכתא: אינה מקודשת.			■		ט
והלכתא: שיראי לא צריכי שומא.			■		ט
והלכתא כר"א.			■		ט
והלכתא כרבא אמר רב נחמן.			■		ט
בשטר כיצד? כתב לו על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו - הרי זו מקודשת.	ת"ר:		■		ט
הא לא דמי האי שטרא לשטר זביני, התם מוכר כותב לו שדי מכורה לך, הכא בעל כותב בתך מקודשת לי	מתקיף לה ר' זירא בר ממל:		?		ט
התם מעניינא דקרא, והכא מעניינא דקרא, התם כתיב: (ויקרא כה) ומכר מאחותו, במוכר תלה רחמנא, הכא כתיב: (דברים כב) כי יקח, בבעל תלה רחמנא	רבא:		!		ט
התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו			?		ט
קרי ביה יקנו.			!		ט
מאי טעמא קרית ביה יקנו? משום דכתיב ומכר, ה"נ קרי ביה כי יקח, דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה			?		ט
הלכתא נינהו, ואסמיניהו רבנן אקראי.	אלא אמר רבא:		!		ט
ואיבעית אימא, התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) ואקח את ספר המקנה.			!		ט
כתב לו על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה - מקודשת, מדעתו - והוא שלא בגרה	רבא אמר רב נחמן:		■		ט
כתב לה על הנייר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה הרי את מקודשת לי, הרי את לי לאינתו, הרי את מאורסת לי - מקודשת, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה, מדעתה - והוא שבגרה.			■		ט
שטר אירוסין שכתבו שלא לשמה, מהו? הוית ליציאות מקשינן, מה יציאה בעינן לשמה, אף הויה בעינן לשמה, או דלמא הוית להדדי מקשינן, מה הויה דכסף לא בעינן לשמה, אף הויה דשטר לא בעינן לשמה?	בעי ר' שמעון בן לקיש:		^		ט
בתר דבעיא הדר פשטה: הויה ליציאה מקשינן, דאמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה.	[ר' שמעון בן לקיש]		!		ט
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבא ורבינא אמרי: מקודשת	איתמר: [רבא ורבינא]		■		ט
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא:		■		ט
אימא טעמא דידהו, ואימא טעמא דידי אימא טעמא דידהו: דכתיב ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יציאה לשמה ושלא מדעתה, אף הויה נמי לשמה ושלא מדעתה ואימא טעמא דידי: ויצאה והיתה, מקיש הויה ליציאה, מה יציאה בעינן דעת מקנה, אף הויה בעינן דעת מקנה.	רב פפא:		■		ט
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהן	מיתיבי:		?		ט
מאי לאו שטרי אירוסין ונשואין ממש			?		ט
לא, שטרי פסיקתא וכדרב גידל אמר רב			!		ט
כמה אתה נותן לבנך? כך וכך, לבתך? כך וכך, עמדו וקדשו - קנו, הן הן הדברים הנקנים באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:		■		ט
ובביאה.			■		ט
מנא לן?			^		ט
דאמר קרא: (דברים כב) בעולת בעל, מלמד, שנעשה לה בעל על ידי בעילה.	ר' אבהו א"ר יוחנן:		!		ט
כעורה זו ששנה רבי:	ר' זירא לר' אבהו, ואמרי לה ר"ל לרבי יוחנן:		?		ט
(דברים כד) ובעלה - מלמד שנקנית בביאה	[רבי]		■		ט
אי מהתם, הוה אמינא עד דמקדש והדר בעיל, קמ"ל.			!		ט

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O
key-מקרא:

statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אם כן, נערה המאורסה דאמר רחמנא בסקילה, היכי משכחת לה? אי דאקדיש והדר בעיל, בעולה היא, אי דאקדיש ולא בעיל, לאו כלום הוא	מתקיף לה ר' אבא בר ממל:		ז								ט:
משכחת לה, כגון שבא עליה ארוס שלא כדרכה.	רבנן קמיה דאביי:		ז								ט:
עד כאן לא פליגי רבי ורבנן - אלא באחר, אבל בעל, דברי הכל אם בא עליה שלא כדרכה - עשאה בעולה.	א"ל אביי:		ז								ט:
מאי היא?									א		ט:
באו עליה י' אנשים ועדיין היא בתולה - כולן בסקילה	דתניא: [רבנן]	!	ז								ט:
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולן בחנק.	רבי:	!	ז								ט:
משכחת לה כגון שקדשה בשטר, הואיל וגומר ומוציא - גומר ומכניס.	רב נחמן בר יצחק:		ז								ט:
ור' יוחנן, האי ובעלה מאי עביד ליה?									ז		ט:
ההוא מיבעי ליה: זו נקנית בביאה, ואין אמה העבריה נקנית בביאה, ס"ד אמינא תיתי בק"ו מיבמה: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה.										ז	ט:
מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת									ז		ט:
ס"ד אמינא, הואיל וכתב (שמות כא) אם אחרת יקח לו, הקישה הכתוב לאחרת, מה אחרת מיקניא בביאה, אף אמה העבריה מיקניא בביאה, קמ"ל.										ז	ט:
ורבי האי סברא מנא ליה?										ז	ט:
א"כ, לכתוב רחמנא ובעל, מאי ובעלה? שמע מינה תרתי.										ז	ט:
ולרבא דאמר:										ז	ט:
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה - קידושין המסורין לביאה הוו קידושין, קידושין שאין מסורין לביאה לא הוו קידושין	בר אהינא אסברה לי:		ז								ט:
מאי איכא למימר?										ז	ט:
אם כן, נכתוב קרא או בעלה, מאי ובעלה? שמע מינה כולהו.										ז	ט:
ורבי, האי בעולת בעל מאי עביד ליה?										ז	ט:
האי מיבעי ליה: בעל עושה אותה בעולה שלא כדרכה, ואין אחר עושה אותה בעולה שלא כדרכה.	[רבי]									ז	ט:
ומי אית ליה לרבי האי סברא?										ז	ט:
באו עליה י' אנשים ועדיין היא בתולה - כולם בסקילה	והתניא: [רבנן]	!	ז								ט:
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולם בחנק	רבי:	!	ז								ט:
מודה רבי לענין קנס, דכולהו משלמי.	רבי זירא:		ז								ט:
מאי שנא מקטלא?										ז	י:
שאני התם, דאמר קרא (דברים כב) ומת האישה אשר שכב עמה לבדו.										ז	י:
ורבנן, האי לבדו מאי עבדי ליה?										ז	י:
מיבעי להו לכדתני:	[רבנן]									ז	י:
(דברים כב) ומתו גם שניהם - עד שיהיו שוין כאחד, דברי ר' אושעיא	[ר' אושעיא]	!	ז								י:
ומת האישה אשר שכב עמה לבדו.	רבי יונתן:	!	ז								י:
ורבי יוחנן האי סברא מנא ליה?										ז	י:

<p>disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מזמרה-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראיה-proof</p>															
<p>קידושין-האשה נקנית מימרא מאן דאמר</p>																
<p>אם כן, נכתוב קרא בעולת איש, מאי בעולת בעל? ש"מ תרתי.</p>	<p>[רבי יוחנן]</p>															
<p>תחילת ביאה קונה, או סוף ביאה קונה?</p>	<p>איבעיא להו:</p>															
<p>נפקא מינה?</p>	<p></p>															
<p>כגון שהערה בה, ופשטה ידה וקבלה קדושין מאחר</p>	<p></p>															
<p>אי נמי, לכהן גדול דקא קני בתולה בביאה</p>	<p></p>															
<p>מאי?</p>	<p></p>															
<p>כל הבעול - דעתו על גמר ביאה.</p>	<p>אמימר משמיה דרבא:</p>															
<p>ביאה, נשואין עושה או אירוסין עושה?</p>	<p>איבעיא להו:</p>															
<p>נפקא מינה?</p>	<p></p>															
<p>ליורשה וליטמא לה ולהפר נדריה, אי אמרת נשואין עושה, יורשה ומיטמא לה ומיפר נדריה, ואי אמרת אירוסין עושה, אינו יורשה ואינו מיטמא לה ואינו מיפר נדריה</p>	<p></p>															
<p>מאי?</p>	<p></p>															
<p>האב זכאי בבתו בקדושיה - בכסף, בשטר, ובביאה, וזכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ומקבל את גיטתו, ואינו אוכל פירות בחייה נישאת, יתר עליו הבעל - שאוכל פירות בחייה</p>	<p>אביי, ת"ש:</p>															
<p>קתני ביאה וקתני נישאת.</p>	<p></p>															
<p>כי קתני - נישאת - אשאר.</p>	<p></p>															
<p>בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם - קנאה, וחיובין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון, ואם נישאת לכהן - אוכלת בתרומה, ואם בא עליה אחד מכל עריות שבתורה - מומתין על ידה והיא פטורה, ואם בא עליה אחד מן הפסולין - פסלה מן הכהונה</p>	<p>רבא, תא שמע:</p>															
<p>קתני ביאה וקתני נישאת.</p>	<p></p>															
<p>הכי קאמר: אי הני נשואין דכהן נינהו - אוכלת בתרומה.</p>	<p></p>															
<p>שמעתי עליך, שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה.</p>	<p>תא שמע, וכבר שלח יוחנן בן בג בג אצל רבי יהודה בן בתירה לנציבין:</p>															
<p>ואתה אי אתה אומר כן? מוחזקני בך שאתה בקי בהדרי תורה, לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע? ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה - כספה מאכילתה בתרומה, זו שביאתה מאכילתה בתרומה - אינו דין שספה מאכילתה בתרומה אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה.</p>	<p>שלח לוי: [רבי יהודה בן בתירה]</p>															
<p>היכי דמי?</p>	<p></p>															
<p>אי בביאה שעל ידי חופה, וכסף שעל ידי חופה</p>	<p></p>															
<p>בתרוייהו מיכל אכלה</p>	<p></p>															
<p>ואלא בביאה שעל ידי חופה, וכסף שלא על ידי חופה</p>	<p></p>															
<p>הכא תרתי והכא חדא</p>	<p></p>															
<p>אלא לאו בביאה שלא על ידי חופה, וכסף שלא על ידי חופה</p>	<p></p>															
<p>אי אמרת בשלמא נשואין עושה, משום הכי פשיטא ליה, דאלימא לה ביאה מכסף, אלא אי אמרת קדושין עושה, מאי שנא הכא דפשיטא ליה, ומאי שנא הכא דמספקא ליה?</p>	<p></p>															
<p>לעולם אימא לך: בביאה שעל ידי חופה, וכסף שלא ע"י חופה, ודקאמרת הכא תרתי והכא חדא, קל וחומר מיהא איתיה, והכי שלח ליה:</p>	<p>רב נחמן בר יצחק:</p>															
<p>ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה אפילו על ידי חופה - כספה מאכילתה בלא חופה, זו שביאתה מאכילתה בתרומה על ידי חופה - אינו דין שספה מאכילתה בתרומה בלא חופה אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה משום דעולא.</p>	<p>[רבי יהודה בן בתירה]</p>															

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-קודמת-של פסקה</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>מימרא-statement</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

קידושין-האשה נקנית	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
ובן בג בג?											?	◇	יא	
גבי שפחה כנענית לא שייר בקנינה, הכא שייר בקנינה.											!	◇	יא	
מדאורייתא מיפשט פשיטא ליה דאכלה, ומדרבנן הוא דשלח ליה, והכי שלח ליה:	רבינא:										!	◇	יא	
שמעתי עליך, שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה, ולא חיישת לסימפון.	[יוחנן בן בג בג לרבי יהודה בן בתירה]										?	○	!	יא
ואתה אי אתה אומר כן? מוחזקני כך שאתה בקי בחדרי תורה, לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע? ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה - כספה מאכילתה בתרומה, ולא חיישנן לסימפון, זו שביאתה מאכילתה בתרומה - אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה, ולא ניהוש לסימפון אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: ארוסה בת ישראל אינה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה משום דעולא.	שלח ליה: [רבי יהודה בן בתירה]										!	○	!	יא
ובן בג בג?												?	◇	יא
סימפון בעבדים לית ליה												!	◇	יא
אי מומין שבגלוי הוא												?	!	יא
הא קא חזי ליה												!	!	יא
אי משום מומין שבסתר												?	!	יא
מאי נפקא ליה מיניה? למלאכה קא בעי ליה, לא איכפת ליה,												!	!	יא
נמצא גנב או קוביוסטוס												?	!	יא
הגיעו, מאי אמרת? לסטים מזויין או נכתב למלכות, הנהו קלא אית להו.												!	!	יא
מכדי בין למר ובין למר לא אכלה, מאי בינייהו?												?	◇	יא
איכא בינייהו: קיבל, מסר, והלך.												!	◇	יא
בכסף - ב"ש אומרים: בדינר וכו'.	[ב"ש]												■	יא <
מאי טעמייהו דב"ש?													^	יא
שכן אשה מקפדת על עצמה ואין מתקדשת בפחות מדינר.	רבי זירא:											!	◇	יא
אלא מעתה, כגון בנתיב דר' ינאי, דקפדן אנפשייהו ולא מקדשי בפחות מתרבא דדינרי, הכי נמי דאי פשטה ידה וקבלה חד זוזא מאחר, הכי נמי דלא הוו קדושין	אמר ליה אביי:											?		יא
פשטה ידה וקבלה לא קאמינא, כי קאמינא. דקדשה בליליא אי נמי, דשויה שליה.	א"ל: [רבי זירא]											!	◇	יא
טעמייהו דבית שמאי - כדרב יהודה אמר רב אסי	רב יוסף:											!	◇	יא
כל כסף האמור בתורה - כסף צורי, וכל דבריהם - כסף מדינה.	דאמר רב יהודה אמר רב אסי:											■	!	יא
כל כסף האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב אסי:											■	◇	יא <
וכללא הוא? והרי טענה, דכתיב: (שמות כב) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור												?		יא
שבועת הדיינין, הטענה - שתי כסף, וההודאה - שוה פרוטה	ותנן:											■	?	יא
התם דומיא דכלים, מה כלים שנים, אף כסף שנים, ומה כסף דבר חשוב, אף כלים דבר חשוב.												!	◇	יא
והרי מעשר, דכתיב: (דברים יד) וצרת הכסף בידך												?		יא
הפורט סלע ממענות מעשר שני	ותנן:											■	?	יא
כסף הכסף - ריבה.												!	◇	יא

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר															
והרי הקדש, דכתיב: ונתן הכסף וקם לו			ז													יא:	
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל		ואמר שמואל:	ז	◊													יא:
התם נמי כסף כסף יליף ממעשר.			!	◊													יא:
והרי קידושי אשה, דכתיב: (דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה, וגמר קיחה (בראשית כג) קיחה משדה עפרון			ז														יא:
בפרוטה ובשוה פרוטה		ותנן בית הלל:	ז	◊													יא:
נימא, רב אסי דאמר כבית שמאי:			ז	◊													יא:
אלא אי איתמר הכי איתמר:			!														יא:
כל כסף קצוב האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.		רב יהודה אמר רב אסי:	!	◊													יא:
מאי קמ"ל?			ז														יא:
חמש סלעים של בן, שלשים של עבד, חמשים של אונס ושל מפתה, מאה של מוציא שם רע - כולם בשקל הקודש במנה צורי?		תנינא:	ז	◊													יא:
ושל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה דלא תנן			!	◊													יא:
התוקע לחבירו נותן לו סלע		דתניא:	!	◊													יא:
ולא תימא מאי סלע? ארבע זוזי, אלא מאי סלע? פלגא דזווא, דעבידי אינשי דקרו לפלגא דזווא איסתירא.			!														יא:
טעמיהו דבית שמאי - כדחזקיה		רבי שמעון בן לקיש:	!	◊													יא:
אמר קרא (שמות כא) והפדה, מלמד, שמגרעת מפדיונה ויוצאה:		דאמר חזקיה:	!	◊													יא:
אי אמרת בשלמא דיהב לה דינר, היינו דמגרעה ואולה עד פרוטה, אלא אי אמרת דיהב לה פרוטה, מפרוטה מי מגרעה			!														יא:
ודלמא ה"ק דחמנא: היכא דיהב לה דינר - תיגרע עד פרוטה, היכא דיהב לה פרוטה - לא תיגרע כלל			ז														יא:
לא ס"ד, דומיא דייעוד, מה ייעוד, אע"ג דאי בעי מיעד ואי בעי לא מיעד, כל היכא דלא מצי מיעד לא הו זבינא זביני, ה"ל כל היכא דלא מצי מיגרעא לא הו זבינא זביני.			!														יב:
וקידושי אשה לב"ש נפקא להו מאמה העבריה, מה אמה העבריה בפרוטה לא מקניא, אף אשה בפרוטה לא מיקדשא.		[חזקיה]	!	◊													יב:
ואימא: פלגא דדינר ואימא: שתי פרוטות			ז														יב:
כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמה אדינר.			!														יב:
היינו טעמא דב"ש, שלא יהו בנות ישראל כהפקר.		רבא:	!	◊													יב:
בפרוטה.		וב"ה אומרים:	◻														יב:
פרוטה כל דהו		סבר רב יוסף למימר:	◻	◊													יב:
והא עלה קתני: כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי		א"ל אביי:	◻	◊													יב:
וכ"ת, ה"מ בדורו של משה, אבל הכא כדחשבה להו לאינשי			!														יב:
שיער רבי סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי		והא כי אתא רב דימי אמר:	◻	◊													יב:
רבי דוסתאי ורבי ינאי ורבי אושעיא שיערו, כמה הוי פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי		וכי אתא רבין אמר:	◻	◊													יב:
אי הכי, היינו דתנינא: צא וחשוב כמה פרוטות בשני סלעים? יותר מאלפים		א"ל רב יוסף:	◻	◊													יב:
השתא אלפים לא הויין, יתר מאלפים קרי להו?			ז	◊													יב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר													
אנא תנינא לה: קרוב לאלפים.	אמר להו ההוא סבא:	!													יב.
סוף סוף, אלפא וחמש מאה ותלתין ושיתא הוא דהויין		;													יב.
כיון דנפקא להו מפלגא, קרוב לאלפים קרי ליה.		!													יב.
שיער ר' סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי	גופא, כי אתא רב דימי אמר:	◆	■	◇											יב.
שיער ר' דוסתאי ורבי ינאי ור' אושעיא, כמה היא פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי.	וכי אתא רבין אמר:	◆	■	◇											יב.
נימא את ורבין בפלוגתא דהני תנאי קא מיפלגיתו	אביי לרב דימי:	;	◇												יב.
פרוטה שאמרו חכמים - אחד משמנה באיסר האיטלקי, שש מעה כסף - דינר, מעה - שני פונדיונין, פונדיון - שני איסרין, איסר - שני מוסמיסים, מסמס - שני קונטרונקין קונטרנק - שתי פרוטות, נמצא פרוטה - אחת משמנה באיסר האיטלקי	דתניא: [ת"ק]	◆	■	;	◇										יב.
שלשה הדרסין למעה, שני הנצין להדרים, שני שמנין להנץ, ב' פרוטות לשמין, נמצא פרוטה - אחת מששה באיסר האיטלקי	רבן שמעון בן גמליאל:	◆	■	;	◇										יב.
לימא, דמר אמר כת"ק, ורבין דאמר כרשב"ג		;													יב.
בין דידי ובין רבין אליבא דת"ק, ולא קשיא: הא דאיקור איסורי, הא דזול איסורי הא דאיקור איסורי - קום עשרים וארבע בזוזא, הא דזול - קום תלתין ותרין בזוזא.	א"ל: [רב דימי]	!	◇												יב.
קידשה בתמרה, אפילו עומד כור תמרים בדינר - מקודשת, חיישין שמא שוה פרוטה במדי.	שמואל:	■	◇												יב.
בפרטה ובשוה פרוטה	והא אנן תנן, ב"ה:	■	;	◇											יב.
לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.		!	◇												יב.
ההוא גברא דאקדיש בוודא דאורדי, יתיב רב שימי בר חייא קמיה דרב וקא מעיין בה, אי אית בה שוה פרוטה - אין, אין לא - לא.	[רב שימי בר חייא]	○	◇												יב.
ואי לית בה שוה פרוטה - לא?		;													יב.
חיישין	והאמר שמואל:	■	;	◇											יב.
לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.		!	◇												יב.
ההוא גברא דאקדיש באבנא דכוחלא, יתיב רב חסדא וקא משער ליה, אי אית ביה שוה פרוטה - אין, ואי לא - לא. ואי לית ביה שוה פרוטה - לא?	[רב חסדא]	○	◇												יב.
חיישין	והא אמר שמואל:	■	;												יב.
רב חסדא לא סבר ליה דשמואל.		!													יב.
והא ההוא יומא דקדשה הוה ביה שוה פרוטה	אמרה ליה אימיה:	;	◇												יב.
לאו כל כמינך דאסרת לה אבתרא, לאו היינו דיהודית דביתהו דרבי חייא, דהוית לה צער לידה, אמרה ליה, אמרה לי אם: קיבל ביך אבוך קידושי כי זוסרת אמר לה: לאו כל כמינה דאימך דאסרת ליך עילואי.	אמר לה: [רב חסדא]	!	◇												יב.
אמאי? הא איכא סהדי באידיית, ידידי דבהווא יומא הוה ביה ש"פ	אמרי ליה רבנן לרב חסדא:	;													יב:
השתא מיהא ליתנהו קמן, לאו היינו דר' חנינא?		!	◇												יב:
עידה בצד אסתן ותיאסר?	דא"ר חנינא:	!	■												יב:
לא סבירא להו להא דרב חסדא, אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי, ניקול באשת איש?	[אביי ורבא]	■	◇												יב:
אישתאר מההיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה, ולא משום דסבירא להו דשמואל, אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא.		○													יב:
ההוא גברא דאקדיש בשוטיא דאסא בשוקא		○	◇												יב:
כה"ג מאי?	שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף:	^													יב:
נגדיה כרב, ואצטריך גיטא כשמואל.	שלח ליה: [רב יוסף]	!	◇												יב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>												
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דרב מנגיד על דמקדש בשוקא, ועל דמקדש בביאה, ועל דמקדש בלא שידוכי, ועל דמבטיל גיטא, ועל דמסר מודעא אגיטא, ועל דמצער שלווחא דרבנן, ועל דחלה שמתא עילויה תלתין יומין, ועל דחתנא דדייר בי חמוה.		[רב]												יב:
דדייר אין, חליף לא?														יב:
והא הוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה, ונגדיה רב ששת														יב:
ההוא, מידם הות דיימא חמתיה מיניה.														יב:
בכולהו לא מנגיד רב, אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי.		נהרדעי:												יב:
ואפילו בשידוכי נמי, משום פריצותא.		ואיכא דאמרי:												יב:
ההוא גברא דקדיש בציפתא דאסא, אמרו ליה: והא לית בה ש"פ, אמר להו: תיקדוש בארבע זווי דאית בה, שקלתא ואישתיקא														יב:
ההו שתיקוטא דלאחר מתן מעות, וכל שתיקוטא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא.		רבא:												יב:
מנא אמינא לה?		רבא:												יב:
אמר לה כנסי סלע זו ופקדון, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות - מקודשת, לאחר מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת		דתניא:												יב:
מאי רצתה ומאי לא רצתה?														יב:
איילמא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא														יב:
מכלל דרישא כי אמרה לא נמי הוה קידושין, אמאי? והא קאמרה לא														יב:
אלא לאו רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאישתיקה משתקה, ושמע מינה: שתיקה דלאחר מתן מעות ולא כלום היא.														יג:
מי דמי? התם בתורת פקדון יחייבנהו ניהלה, סברה, אי שדינא להו ומיתברי מחייבנא בהו, הכא בתורת קדושין יחייבנהו ניהלה, ואי איתא דלא נוחא לה לישדינהו.		קשו בה בפום נהרא משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע:												יג:
אטו כולהו נשי דינא גמירי? ה"נ סברה, אי שדינא להו ומיתברי מיתחייבנא באחריותיהו.		פריך רב אחאי:												יג:
כה"ג מאי?		שלחה רב אחא בר רב לקמיה דרבינא:												יג:
אנן לא שמיע לן הא דרב הונא בריה דרב יהושע, אתון דשמיע לכו חושו לה.		שלח ליה: [רבינא]												יג:
ההיא איתתא דהוה קא מזבנה וורשכי, אתא ההוא גברא חטף וורשכא מינה, אמרה ליה: הבה ניהלי, אמר לה: אי יהיבנא לך מיקדשת לי? שקלתיה ואישתיקה														יג:
יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי.		ואמר ר"נ:												יג:
קידשה בגזל ובחמס ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת		איתיביה רבא לר"נ:												יג:
התם בדשידך.														יג:
ומנא תימרא דשני לן בין שדיך ודלא שדיך?														יג:
אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב לך, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת, לאחר מתן מעות, אפילו רצתה אינה מקודשת		דתניא:												יג:
מאי רצתה ומאי לא רצתה?														יג:
איילמא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא, הא אישתיקה הוה קידושין														יג:
ונתני מקודשת סתם כי התם														יג:
אלא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה דאישתיקה, וקא תני דאינה מקודשת, מאי טעמא? יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי														יג:
ואלא קשיא הך דקדשה בגזל ובחמס - ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת														יג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר												
אלא לאו שמע מינה: הא דשדיך, הא דלא שדיך.													!	!
כי נח נפשיה דרב אסי, עיילו רבנן לנקוטניהו לשמעתיה														o
כשם שאין אשה נקנית בפחות מש"פ, כך אין קרקע נקנית בפחות מש"פ.	א"ל ההוא מרבנן ור' יעקב שמיה, הכי א"ר אסי א"ר מני:													
אע"פ שאין אשה נקנית בפחות משהו פרוטה, קרקע נקנית בפחות מש"פ	אמרו ליה, והתניא:													?
כי תניא ההיא - בחליפין	א"ל: [ר' יעקב]													!
קונין בכלי ואע"פ שאין בו שוה פרוטה.	דתניא:													!
כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן	הדר יתבי וקאמרי, הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:													
וקשין לעולם יותר מדור המבול, שנאמר: (הושע ד) אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו.	ר' אסי אמר רבי יוחנן:													
מאי משמע?														^
מולדין בנין מנשי חבריהון - חובין על חובין מוסיפין, וכתוב: (הושע ד) על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו וגו', ואילו בדור המבול לא נגזרה גזירה על דגים שבים, שנאמר: (בראשית ז) מכל אשר אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים, ואילו הכא אפילו דגים שבים.	כדמתרגם רב יוסף:													!
ואימא: עד דעביד לכולהן														?
לא סלקא דעתך, דכתביב: (ירמיהו כג) כי מפני אלה אבלה הארץ.														!
ואימא: אלה לחוד, והנך לחודיהון														?
מי כתיב ופרצו? פרצו כתיב.														!
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה	הדור יתבי וקאמרי, הא דתנן:													
והוא שהפרישתה מחיים, אבל לא הפרישתה מחיים - לא	רב יהודה אמר שמואל:													!
אלמא קסבר שיעבודא לאו דאורייתא														
אע"ג שלא הפרישה מחיים	רב אסי א"ר יוחנן:													!
אלמא קסבר שיעבודא הוה דאורייתא.														
והא פליגי בה חדא זימנא														?
מלוה על פה - אינה גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:													!
מלוה על פה - גובה בין מן היורשין בין מן הלקוחות	ור' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:													!
צריכא, דאי איתמר בהא, בהך קאמר שמואל, משום דלא מלוה כתובה בתורה היא, אבל בהך - אימא מודה להו לרבי יוחנן ולר"ל ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' יוחנן, דמלוה כתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא, אבל בהך - אימא מודה ליה לשמואל, צריכא.														!
הילכתא: מלוה על פה - גובה מן היורשין ואינו גובה מן הלקוחות גובה מן היורשין - שיעבודא דאורייתא, ואינו גובה מן הלקוחות - דלית ליה קלא.	רב פפא:													
וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל.														
בשלמא גט, דכתביב: (דברים כד) וכתב לה ספר כריתות, אלא מיתת הבעל מנלן?														^
סברא הוא, הוא אסרה והוא שרתה.														!
והא עריות, דאסר להו ולא שרי להו														?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
קידושין-האשה נקנית	מימרא	מאן דאמר													
אלא, מדאמר רחמנא יבמה שאין לה בנים אסורה, הא יש לה בנים - מותרת.													!	◇	ג:
ודילמא, אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, ויש לה בנים - לכולי עלמא נמי אסורה													!		ג:
אלא, מדאמר רחמנא אלמנה לכה"ג אסורה, הא לכהן הדיוט - שריא.													!	◇	ג:
ודילמא לכה"ג בלאו, לכולי עלמא בעשה													!		ג:
האי עשה מאי עבידתיה? אי דאהניא מיתת הבעל - תישתרי לגמרי, אי דלא אהניא מיתת הבעל - תוקמה במילתא קמייתא.													!		ג:
אלמא לא? אפיקתה ממיתה ואוקימתה על עשה, מידי דהוה אפסולי המוקדשים, דמעיקרא אית בהו מעילה ואסירי בגיזיה ועבודה, פרקינהו, מעילה לית בהו, בגיזיה ועבודה אסירי													!		ג:
אלא, מדאמר קרא: (דברים כ) פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה.													!	◇	ג:
אימא: מאן אחר? יבם	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:												!		ג:
ב' תשובות בדבר: חדא, דיבם לא איקרי אחר	רב אשי:												!		ג:
ועוד, כתיב: (דברים כד) ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות או כי ימות האיש האחרון, ואיתקש מיתה לגירושין, מה גירושין שריא וגומרת, אף מיתה שריא וגומרת.	[רב אשי]												!		ג:
והיבמה נקנית בביאה כו'.													■	<	ג:
בביאה מנלן?													^		ג:
אמר קרא: (דברים כה) יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה.													!	◇	ג:
ואימא: לכולה מילתא כאשה.													!		יד:
לא סלקא דעתך													!		יד:
יכול יהו כסף ושטר גומרים בה, כדרך שהביאה גומרת בה? תלמוד לומר: (דברים כה) ויבמה, ביאה גומרת בה, ואין כסף ושטר גומרים בה.	דתניא:												!	■	יד:
ואימא: מאי ויבמה? דבעל כרחא מיבם													!		יד:
אם כן, לימא קרא ויבם, מאי ויבמה? שמעת מינה תרתי.													!		יד: